

tiistai 17. huhtikuuta 2018

Tapahtumien kehittyminen Lähi-idässä ja Britanniassa Venäjää, Yhdysvaltoja ja Israelia ajatellen vuoden 2018 alkupuoliskolla

Tässä mainio tuore artikkeli profeetalliselta ja ajankohtaiselta [Rapture Ready](#) -sivustolta, jossa analysoidaan viimeaikaisia Lähi-idän+Britannian tapahtumia Venäjän, Yhdysvaltojen ja Israelin kannalta lähitulevaisuudessa. Mielenkiintoista on huomata varsinkin se, että Venäjää ollaan hiljalleen ajamassa törmäyskurssille Israelin kanssa, mikä taas toteuttaa Hesekielin profetiaa ns. [Googin sodasta](#). Jumala on laittamassa/laittanut koukut Googin (Putinin) leukoihin. Artikkelin suomensi: Olli R.

Venäjä, Yhdysvallat ja Israel (Russia, the United States and Israel) :: By Matt Ward

*Published on: **April 13, 2018** by [RRAdmin7](#) Category: [General Articles](#), [Matt Ward](#)*

<http://www.raptureready.com/2018/04/13/russia-united-states-israel-matt-ward/>

Lähtien ensimmäisen Persianlahden sodan päättymisestä vuonna 1991, ohjuspuolustus on ollut Israelille ehdottoman tärkeä. Vuonna 1991, Saddam Hussein, joka pyrki vetämään juutalaisvaltion sotaan ja tiesi häviävänsä, ampui 39 scud-ohjusta Israeliin epäonnistuneessa yrityksessä saada särö hauraaseen arabiliittoumaan, joka muodostettiin häntä vastaan. Vaikka lopulta Saddam Hussein'in pyrkimys vetää Israel konfliktiin epäonnistui, monet ohjukset onnistuivat löytämään kohteensa ja viattomia israelilaisia kuoli tämän seurauksena.

Siitä lähtien ohjuspuolustuksesta on tullut painoarvoltaan suurin strateginen sotilaallinen merkitys Israelille. Tätä varten maaliskuun alussa Yhdysvaltojen ja Israelin sotilaselementit aloittivat yhteisharjoituksen, joka tunnetaan nimellä "Juniper Cobra". Viisituhatta Yhdysvaltain ja Israelin sotilasta harjoittelivat yhdessä tavoitteenaan puolustaa menestyksekkäästi Israelia ohjushyökkäykseltä, jos sota puhkeaa Lähi-idässä. Harjoitus sisälsi kovapanos-ammuntoja, ohjuspuolustussimulaatioita, kenttäkoulutusta ja tietokonesimulaatioita sen varalta, että Israelia vastaan suoritetaan useita iskuja useilta rintamilta, jotka kaikki tapahtuvat kerralla. (1)

Strategiset uhat, joita Israel kohtaa vuonna 2018, ovat nykyään paljon haastavampia kuin koskaan 1990-luvulla tai 2000-luvun alkupuolella. Hizbollah, sijaiten Israelista pohjoiseen, on hankkinut todella valtavan ohjuksien ja rakettien asearsenaalin. Konservatiivisten arvioiden mukaan Hizbollah'in asevarastossa on yli 100,000 rakettia tai enemmän – ollen kaikki suunnattu yksinomaan Israeliin ja näistä jokaisella on nyt ensimmäistä kertaa kyky saavuttaa mikä tahansa osa juutalaisvaltiosta.

Missä tahansa tulevassa vastakkainasettelussa tämän libanonilaisen terroristiryhmän kanssa on olemassa todellinen vaara, että Israelin puolustustekniset ratkaisut, vaikka ovatkin kehittyneitä, hukkuisivat täysin jo pelkän rumputulen painosta, jonka ne kohtaisivat. Maata vastaan ammuttujen rakettien ja ohjusten tulva peittäisi nopeasti alleen Israelin valtion.

Tämä ei kuitenkaan ole ainoa tai merkittävin uhka, joka Israelin täytyy hoitaa. Hamas, Israelista etelään päin, on myös onnistunut hankkimaan, huolimatta heidän usein toistetuista äärimmäisen köyhyyden väittämistä, todella suuren kapasiteetin koskien rakettien valmistusta ja laukaisemista. Lisää vielä Iran tähän sekasotkuun ja heidän ydinaseohjelmansa aiheuttama eksistentiaalinen uhka sekä heidän aidosti kehittyneet ICBM-järjestelmät, ja on selvää, että Israelin strateginen sotamaisema on pelottava.

Juniper Cobra on osa yhteisvastausta näihin uhkiin. Ei tähdättynä mihinkään yksittäiseen skenaarioon,

se käsittelee ”monimutkaisten skenaarioiden” kehitystä, joihin kuuluu useiden vihollismaiden ja militanttien ryhmien samanaikaiset hyökkäykset.

Yhdysvallat ja Israel valmistautuvat sotaan, jossa juutalaisvaltio kohtaa ”monisuuntaisen uhan”. Toisin sanoen, he valmistautuvat sotaan, jossa Israelia vastaan hyökätään samanaikaisesti joka puolelta.

Israelin ilmapuolustus-komentokeskuksen päällikkö, prikaatinkenraali Zvika Haimovich, kertoo, että he tekevät tämän ”... koska tämä skenaario on todellinen.”

Prikaatinkenraali Zvika Haimovich ei ole yliliiotteleva; Iran on ollut viimeaikoina hyvin kiireinen. Aikana tammikuun lopusta helmikuun alkuun Iranin johtaja Hojatoleslam Seyed Ebrahim Raisi kuvattiin tutkimassa tarkasti Israelin ja Libanonin rajaa. Raisi ei ollut siellä ainoastaan nauttimassa hienoista näkymistä; hän tutki Hizbollah'ille sopivia raja-aseimia suoraan Israelia vastaan ja pahaenteisesti tarkasti rajajärjestäytymiset, joihin Israelin armeija oli ryhtynyt torjuakseen heidät.

Se, että tämä mies käy Israelin ja Libanonin välisellä rajalla, on hyvin merkittävää. Hän on Ajatollah Ali Khamenei'n johtava seuraajaehdokas ja toiseksi tärkein henkilö Iranissa. Kukaan muu ei herätä enempää huomiota tai käytä suurempaa valtaa verrattuna Ajatollah'iin, kuin tämä mies. Ja hän näytti olevan erittäin kiinnostunut Israelin rajoista ja sen kyvystä puolustaa ja torjua järjestäytynyt ja yhtämittäinen hyökkäys, sekä Iranin välikäden, Hizbollah'in, kyvystä käynnistää juuri sellainen merkityksellinen hyökkäys.

Täydennettynä vallankumouskaartin komentajilla ja Hizbollah'in virkailijoilla, hän sai sitten perusteellisen selvityksen sekä Hizbollah-yksiköiden taisteluvalmiudesta että IDF:n sotilaallisista kyhäelmistä Libanonin, Syyrian ja Golanin raja-alueilla. Vierailun päätteeksi, Raisi kävi laaja-alaisia ja kauas ulottuvia keskusteluja Hizbollah'in pääsihteerin Hassan Nasrallah'in kanssa ennen lähtöään Teheraniin.

Israelin armeijan ja tiedustelulähteiden mukaan Raisi'n viestin ydin oli se, että Hizbollah'ista on nyt tullut aidosti taisteleva voima Lähi-idässä, joka on kokenut Syyrian sisällissodan ja on sen myötä taistelujen karaisema. Raisi'n kannustuspuhe päättyi synkemmissä sävyissä, viitaten kasvavaan vastarintahenkeen Israelia vastaan muslimi- ja arabimaailmassa, josta palestiinalaiset ja heidän ”taistelunsa” ovat hyvänä esimerkkinä. Hän selvästi viitoitti tietä Iranin lähestyvälle loppupelille proxyryhmäänsä varten:

”Se oli yksin Hizbollah'in taistelukapasiteetti, joka loi vastarintaa islamilaisissa maissa. Mikäli Allah suo, tulemme pian todistamaan Jerusalemin vapautusta!”

Raisi ei kuitenkaan ole viime kuukausina ainoa korkean profiilin shiia-muslimi, joka vierailee Libanonissa. Joulukuun 2. päivänä 2017, Qais al-Khazali, Irakin iranilaismielisen Aasaib Ahl al-Haq -sotilasyksikön päällikkö, vieraili myös alueella, ja samalla lailla tutki ensinäkemältä Israelin rajajärjestäytymisiä ja armeijan virityksiä. Israelin tiedustelupiireissä uskotaan yleisesti, että Qais al-Khazali suoritti tämän vakoiluretken Iranin al-Quds -kenraalin, itsensä Qasseem Soleiman'in hyväksi, joka on legendaarinen Iranin ylimmäinen sotilaskomentaja Syyriassa ja Irakissa.

Qais al-Khazali, joka toimi iranilaisen kenraali Soleiman'in hyväksi, arvioi, kuinka voidaan tehokkaammin sijoittaa Hizbollah'in vastaterroristit ja taisteluissa karaistuneet sotilaat pitkin Israelin pohjoisrajaa koko laajuudeltaan.

Nämä vierailut olivat lisäksi luonteeltaan hyvin poliittisia. Qais al-Khazali'n vierailu tuli vain päivä sen jälkeen, kun Israelin pääministeri Benjamin Netanyahu tapasi Venäjän presidentin Vladimir Putin'in keskustellakseen Syyriasta, Iranista ja Hizbollah'ista. Näiden käyntien sanoma ja niiden ajoitus olivat selkeät; riippumatta siitä, mitä Israelin ja Venäjän johtajien välillä keskusteltiin, Teheranilla ei ole mitään aikomusta vetäytyä sotilaallisesti Syyriasta ja lisäksi se laajentaa läsnäoloaan juuri Libanoniin, jotta se voisi suoraan kohdata Israelin jossakin vaiheessa lähitulevaisuudessa.

Tuo Iranin ja shiiojen pyrkimys kohdata Israel voi olla toive, johon suostutaan pikemmin kuin

luullaankaan. Venäjän presidentti Vladimir Putin on tällä hetkellä valtavan paineen alla. Putin on laskenut pahasti väärin viime viikkoina, ja hän huomaa nyt itsensä lisääntyvästi nurkkaan ajetuksi kansainvälisen yhteisön taholta.

Ja se kaikki alkoi mennä vikaan Putin'in kannalta viehättävässä pienessä englantilaisessa pikkukaupungissa nimeltä Salisbury, jossa kaksi näennäisesti harmitonta yksilöä – vanha mies ja hänen kolmenkymmenen vuoden ikäinen tytär – myrkytettiin. Tällä hetkellä ei voida ajatella, että Vladimir Putin ei suoraan määrännyt Venäjän entisen vakoojan Sergei Skripal'in ja hänen tyttärensä Julian myrkyttämistä ja yritystä salamurhata heidät.

Kansainvälinen reagointi tähän hyökkäykseen, kemiallisten aseiden ensimmäiseen käyttökertaan Manner-Euroopassa sitten toisen maailmansodan päättymisen sekä kaikista paikoista juuri Britanniassa ja siviilien keskuudessa, on aiheuttanut diplomaattisen myrskyn Venäjää vastaan, joka näyttää todella saaneen Venäjän johdon kiinni itse teosta.

Sitten, vain muutama päivä myöhemmin tuli Douma. Toisessa järjettömän barbaarisessa teossa, joku – Syyrian hallinto tai muu toimija – käynnisti kauhistuttavan kemiallisten aseiden hyökkäyksen Damaskoksen esikaupunkialueella nimeltä Douma, tappaen ja vammauttaen monia, mukaan lukien vauvoja ja lapsia.

Länsi osoitti nopeasti syyttävää sormeaan kohti Assad'ia ja Venäjää; Venäjä kielsi kiivaasti osallisuutensa. Todellakin, Venäjä on tähän asti kieltänyt, että kemiallisia aseita on edes käytetty Doumassa. Kuitenkin, huolimatta nopeista ja voimakkaista Venäjän kieltämisistä, vauvat ja nuoret lapset, joiden suut olivat vaahdossa, maalaavat täysin erilaisen kuvan. Joku käytti kemiallisia aseita. Kysymys kuuluu, että kuka.

Turvallisuusneuvoston hätäistunnon, joka kutsuttiin koolle keskustelemaan tästä inhottavasta teosta, sävy oli ennennäkemätön, ja retoriikka, joka tuli poliitikoilta ja johtajilta kaikkialla läntisessä maailmassa, näytti osoittavan, että länsi on melko varma siitä, että he ajattelevat sen olleen Assad.

Se, mitä Putin ei ole voinut nähdä ennalta tai millään tavoin ennakoita, oli se, että Yhdysvallat ja sen pääliittolaiset, Yhdistynyt kuningaskunta ja Ranska, näyttävät kaikki pitävän häntä suoraan ja henkilökohtaisesti vastuullisena kemiallisten aseiden hyökkäyksistä sekä Syyriassa että Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa tapahtunutta hyökkäystä Sergei Skripal'ia ja hänen tyttärtään vastaan ollaan kytkemässä kansainvälisen yhteisön toimesta kemiallisten aseiden hyökkäykseen Syyriassa.

Tätä taustaa vasten näkyy mielenkiintoisena se, että suurta syyrialaista ilmatukikohtaa nimeltä T-4, ja jota käytetään yksinomaan Iranin etutukikohtana (forward-operating base), vastaan hyökättiin sunnuntai-iltana. Venäjä uskoo, että tämä hyökkäys tuli Israelista, ja Venäjän sävy ja suhtautuminen juutalaisvaltiota kohtaan muuttui välittömästi.

Kremlin pitkäaikainen toimintatapa suhteessa Israelin sotilaallisiin iskuihin Syyriassa on aiemmin ollut kommentoimaton. Tämä tapa on nyt muuttunut. Tällä kertaa Kremlin juutalaisvaltion tuomitseminen oli nopeaa, ilmoittamalla, että kaksi israelilaista F-15 -hävittäjää toteutti hyökkäyksen Syyrian ilmatilasta käsin käyttämällä ohjattuja ohjuksia.

Venäjä on pyytänyt Israelilta ”selityksiä”. Kuten yleensä, Israel ei ole antanut kommenttia. Venäjän suorasukainen ulkoministeri Sergei Lavrov kertoi toimittajille, että ”sunnuntaina suoritetut ilmaiskut ovat vaarallista kehitystä.”

Vaarallista todellakin, koska Venäjä tuntuu nyt epäilevän, että Israelin isku on Yhdysvaltojen testi, jotta nähdään, mikä Venäjän vastaus olisi ennen mahdollisesti suurempaa Yhdysvaltojen operaatiota, joka voi tulla nyt hetkenä minä hyvänsä. Venäjä on varoittanut ”vakavista seurauksista”, jos operaatioon ryhdytään.

On mahdotonta sanoa kirjoittaessani tätä, mitä seuraavaksi voi tapahtua, koska tapahtumien

kehittyminen on nopeaa maan päällä. Yhdysvallat tai sen liittolaiset voivat iskeä Syyriassa, tai sitten eivät. Venäjä voi kostaa, tai ehkä ei. Yksi asia on kuitenkin varma; viimeisten viikkojen tapahtumat, Iranin ja Hizbollah'in ilmeiset valmistelut Israelia vastaan käytävään sotaan, myrkytykset Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja kemiallisten aseiden hyökkäykset Syyriassa – jotka kaikki ollaan tuotu terävään fokukseen Syyrian prisman kautta – voivat painostaa Putin'ia voimakkaasti liittoutuman omaksumiseen, joka on profetoitu aikoja sitten profeetta Hesekielin kautta.

Viimeaikaiset tapahtumat, varsinkin jos tulee olemaan lisää sotilaallisia toimia Assad'in hallitusta vastaan Lännen toimesta tulevina päivinä ja viikkoina, saattavat saada Putin'in lopultakin hyökkäämään Lännen alueellisen akilleenkantapään, Israelin, kimppuun.

Nämä tapahtumat, ja mitä tahansa onkin aivan edessäpäin, voivat saada Putin'in kääntymään täysin Jerusalemia vastaan ja päättämään, että sodan tukeminen Israelia vastaan, jota Syyria, Iran ja Hizbollah ovat kauan suunnitelleet, on itseasiassa sittenkin paras pitkän aikavälin tapa lyödä takaisin Amerikkaa ja sen liittolaisia kohti.

[1] https://www.washingtonpost.com/world/middle_east/israel-us-troops-train-together-to-counter-missile-threats/2018/03/08/1e42d33c-22e2-11e8-946c-9420060cb7bd_story.html?utm_term=.044c35ba3efb

wardmatt1977@gmail.com

Lähetänyt Olli-R klo 0.49